Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 20 päivänä heinäkuuta 1976,

elintarvikkeena sellaisenaan käytettävien öljyjen ja rasvojen sekä elintarvikkeiden, joihin on lisätty öljyä ja rasvoja, sisältämän erukahapon enimmäispitoisuuden määrittämisestä

(76/621/ETY)

(EYVL L 202, 28.7.1976, s. 35)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirja (*)	L 302	23	15.11.1985

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 20 päivänä heinäkuuta 1976,

elintarvikkeena sellaisenaan käytettävien öljyjen ja rasvojen sekä elintarvikkeiden, joihin on lisätty öljyä ja rasvoja, sisältämän erukahapon enimmäispitoisuuden määrittämisestä

(76/621/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

sekä katsoo, että

koe-eläimille suurina annoksina annetun rapsiöljyn on osoitettu aiheuttavan epäsuotavia vaikutuksia, mutta niitä ei ole osoitettu aiheutuvan ihmiselle,

epäsuotavat vaikutukset näyttävät johtuvan ensisijaisesti erukahaposta, joka on yksi rapsiöljyn aineksista,

muut ravintoöljyt ja -rasvat sisältävät erukahappoa,

rapsinsiemenöljyä ja muita öljyjä ja rasvoja koskevat jatkotutkimukset ovat parhaillaan käynnissä, mutta erukahapon nauttimista ravintona tulisi rajoittaa varotoimenpiteenä, kunnes näistä tutkimuksista on saatu tulokset,

tämän tavoitteen toteuttamiseksi tulisi säätää erukahapon enimmäispitoisuus öljyissä ja rasvoissa sekä elintarvikkeissa, joihin on lisätty öljyä ja rasvoja; on kuitenkin mahdollista jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle elintarvikkeita, joissa kokonaisuudessaan on vain vähäisiä määriä rasva-aineita, vaarantamatta ihmisten terveyttä,

tätä tarkoitusta varten tulisi säätää enimmäispitoisuus, jota tulisi soveltaa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1979 ja jolla, tarkkojen ja täydellisten tutkimustulosten puuttuessa, ja ottaen huomioon rapsinsiementen tuotannon laadullisen kehityksen yhteisössä, varmistetaan ihmisten terveyden suojeleminen,

erukahappopitoisuus ei saa 1 päivästä heinäkuuta 1977 alkaen missään tapauksessa olla suurempi kuin 10 prosenttia,

tietyt jäsenvaltiot ovat jo vahvistaneet erukahapon enimmäispitoisuuden, ottaen huomioon tuotteet ja ruokatottumukset, yleisessä terveydenhuollossa hyväksyttyjen vaatimusten mukaisesti,

näytteenottomenettelyt ja analysointimenetelmät, jotka ovat tarpeen tarkasteltavien tuotteiden erukahappopitoisuuden määrittämiseksi, ovat teknistä täytäntöönpanoa; niistä päättäminen tulisi antaa komission tehtäväksi menettelyn yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi, ja

niissä tapauksissa, joissa neuvosto siirtää komissiolle toimivallan elintarvikkeita koskevien säännösten täytäntöönpanoon, tulisi säätää menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen kiinteän yhteistyön toteuttamiseksi neuvoston 13 päivänä marraskuuta 1969 tekemällä päätöksellä [3] perustetussa pysyvässä elintarvikekomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan:

a) elintarvikkeena sellaisenaan käytettäviin öljyihin, rasvoihin ja niiden seoksiin;

(1) EYVL N:o C 280, 8.12.1975, s. 13
(2) EYVL N:o C 286, 15.12.1975, s. 39
(3) EYVL N:o L 291, 29.11.1969, s. 9

▼B

b) elintarvikkeisiin, joihin on lisätty öljyjä, rasvoja tai niiden seoksia ja joiden kokonaisrasvapitoisuus on enemmän kuin 5 prosenttia; jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa tämän direktiivin säännöksiä edellä tarkoitettuihin elintarvikkeisiin myös silloin, kun niiden rasvapitoisuus on enintään 5 prosenttia.

2 artikla

1. Viimeistään 1 päivästä heinäkuuta 1979 alkaen ei 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden erukahappopitoisuus saa olla enemmän kuin 5 prosenttia rasva-ainekseen kuuluvista rasvahapoista.

2. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa 1 päivästä heinäkuuta 1977 alkaen vahvistettava erukahappopitoisuus enintään 10 prosentiksi.

3 artikla

Näytteenottomenettelyistä ja analysointimenetelmistä, jotka ovat tarpeen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden erukahappopitoisuuden toteamiseksi, päätetään 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

1. Jos jäsenvaltiolla on tämän direktiivin antamisen jälkeen saadun uuden tiedon tai olemassa olevan tiedon uudelleen arvioinnin perusteella perusteltua aihetta todeta, että 2 artiklassa säädetyt erukahapon enimmäispitoisuudet ovat vaaraksi ihmisten terveydelle, vaikka ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia, kyseinen jäsenvaltio voi väliaikaisesti keskeyttää kyseisten säännösten soveltamisen tai rajoittaa niiden soveltamista alueellaan. Jäsenvaltion on ilmoitettava tästä viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle sekä perusteltava päätöksensä.

2. Komissio tutkii kyseisen jäsenvaltion esittämät perustelut mahdollisimman pian, kuulee jäsenvaltioita pysyvässä elintarvikekomiteassa, antaa lausuntonsa viipymättä ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

3. Jos komissio toteaa, että direktiiviä on tarpeen muuttaa 1 kohdassa tarkoitettujen ongelmien ratkaisemiseksi ja ihmisten terveyden suojelemisen varmistamiseksi, se aloittaa 5 artiklassa säädetyn menettelyn muutosten antamiseksi; jäsenvaltio, joka on toteuttanut suojatoimenpiteet, saa pitää ne voimassa, kunnes muutokset tulevat voimaan.

5 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa neuvoston 13 päivänä marraskuuta 1969 tekemällä päätöksellä perustetun pysyvän elintarvikekomitean, jäljempänä ”komitea”, käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunnot annetaan sellaisella ►A2 fifty-four ◄ äänen enemmistöllä, joka saadaan, kun jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

c) Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa ehdotuksen tekemisestä, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

6 artikla

Mitä 5 artiklassa säädetään, sovelletaan 18 kuukauden ajan siitä päivämäärästä, jona asia ensimmäisen kerran saatettiin komitean käsiteltäväksi 5 artiklan 1 kohtaa noudattaen.

▼B

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa muutettava lainsäädäntönsä tämän direktiivin säännösten mukaiseksi ennen 1 päivää tammikuuta 1977 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näin muutettu lainsäädäntö on pantava täytäntöön sellaisten tuotteiden osalta, joita aletaan pitää ensimmäistä kertaa kaupan 1 päivästä heinäkuuta 1977 alkaen ja vastaavasti 1 päivästä heinäkuuta 1979 alkaen.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.